

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 06 iunie 2015, ora 19³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Iuda 1:17-21**: „*Dar voi, preaiubiților, aduceți-vă aminte de vorbele vestite mai dinainte de apostolii Domnului nostru Isus Hristos. Cum vă spuneau că în vremurile din urmă vor fi batjocoritori, care vor trăi după poftele lor nelegiuite. Ei sunt aceia care dau naștere la dezbinări, oameni supuși poftelor firii, care n-au Duhul. Dar voi, preaiubiților, zidiți-vă sufletește pe credința voastră preasfântă, rugați-vă prin Duhul Sfânt, țineți-vă în dragostea lui Dumnezeu și așteptați îndurarea Domnului nostru Isus Hristos, pentru viața veșnică*”.

Adevărul înaintază. Noi toți spunem „Amin”.

Din toate popoarele, din toate limbile și națiunile, toți sunteți bineveniți. Astăzi avem prieteni din Statele Unite, Canada, Brazilia, Portugalia, Africa de Sud, din întreaga Europă. Îi suntem mulțumitori Domnului din inimă pentru că ne putem aduna nederanjați ca să ascultăm Cuvântul lui Dumnezeu și să fim pregătiți pentru ziua glorioasă a revenirii iubitului nostru Domn.

Frații care ne-au salutat sunt în legătură cu noi, cred același Cuvânt și au luat poziție pentru Domnul. Acesta este un har deosebit în acest timp.

În toate religiile totul este reglat prin compromisuri, peste tot se fac compromisuri peste compromisuri. Dar Dumnezeu nu face compromisuri. Una este lumina; celălalt este întunericul. Unul este adevărul; cealaltă este minciuna. Una este viața; cealaltă este moartea. Iar noi, prin har, putem să ne decidem pentru Domnul, pentru că El S-a decis pentru noi. Nu vom intra în evenimentele timpului actual, dar dacă ne uităm la știri și citim e-mailurile care mi-au fost trimise, atunci observăm că totul este spre sfârșit, că va fi așa cum a fost în Sodoma și

Gomora. Acest lucru ni l-a spus Domnul în evangheliile după Matei și Luca. Dar că aceste lucruri vor fi lăudate, aprobate, sponsorizate și publicate de conducerile pământești... Nouă nu ne mai rămâne nimic de spus și n-avem de dat nicio sentință.

Frați și surori, noi observăm un lucru: Avraam și cei aleși nu erau în Sodoma. Domnul nostru spune: „*Voi sunteți în această lume, dar nu aparțineți acestei lumi, după cum nici Eu nu sunt din această lume*”. Așadar, demnitatea omului rămâne neatinsă. Da, fiecare poate face ceea ce dorește. Domnul Dumnezeu va judeca; nu noi o vom face. Ceea ce Dumnezeu are de spus, El a spus-o și o spune numai poporului Său, fiilor și fiicelor Sale. Toți ceilalți pot face ceea ce doresc și apoi, la judecată, ei vor primi răspunsul. Să lăsăm deci aceste lucruri în seama Domnului.

În mod deosebit în ceea ce privește Israelul, vedem toate negocierile care au loc. Citim apoi că lucrurile au ajuns atât de departe și că legământul poate fi semnat, că mai trebuie clarificate doar câteva puncte, în mod deosebit privitor la drepturile ce se cuvin bisericii romano-catolice. Vedem că mai sunt doar niște lucruri mărunte și în scurt timp legământul va fi încheiat. Apoi se poate citi despre domnul Putin, legăturile cu Iranul și tratatele încheiate acolo. Și aceste lucruri trebuie să le vezi odată. Rusia „înoată în gaz” și țările din Golful Persic „înoată în țiței”, iar întreaga lume este dependentă de gaz și de țiței. Vedem toate aceste lucruri, cum Rusia este adusă la apogeu și cum apoi împăratul nordului va da lovitură, așa cum a spus-o foarte clar fratele Branham. De fapt, Rusia este situată în nordul tuturor acestor popoare. Pe harta lumii se întinde de la Sankt Petersburg și granița cu Finlanda, până spre Coreea și Japonia; dacă ne uităm mai departe, ce vedem? Vladivostokul, care este situat la marginea Rusiei, lângă Oceanul Pacific. Dacă Biblia vorbește de împăratul nordului, atunci și această dezvoltare trebuie să-și aibă cursul ei. Cu adevărat, în toate aceste evenimente, noi vedem că profeția biblică se împlinește și că nedreptatea a întrecut orice măsură. Este bine de acela a cărui privire este ațintită spre Domnul și poartă în sine nădejdea vie că în curând va fi la Domnul.

Desigur, ceea ce ne interesează pe noi cel mai mult este partea divină. Frați și surori, dacă privesc la ultimele două luni, aprilie și mai, atunci nu-mi mai rămâne de spus decât: Doamne, acum slobozește în pace pe robul Tău pentru că ochii mei au văzut împlinirea Cuvântului: *„Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul”*. Evanghelia veșnic valabilă a fost propovăduită tuturor popoarelor și limbilor. Apoi va veni sfârșitul. Să fim mulțumitori că noi putem trăi toate aceste lucruri, prin har. În aceeași zi poți fi în Jakarta sau în Medan, Indonezia. Cea mai mare țară musulmană de pe pământ este Indonezia. Și închipuiți-vă odată că acolo am fost invitat la postul de radio. Bărbatul de acolo, un musulman, a spus: „Dumneavoastră ați călătorit atât de departe. Cu siguranță, dumneavoastră aveți ceva de spus poporului nostru”. Și am primit la dispoziție o oră ca să spun ceea ce mi-a pus Dumnezeu pe inimă să le spun. Este minunat cum Domnul călăuzește și conduce totul. Nu numai între credincioșii care au primit mesajul și l-au acceptat, ci El deschide uși și inimi și devine o realitate divină faptul că tuturor popoarelor și limbilor le este adus ultimul mesaj și noi putem avea parte directă în această lucrare.

În ultima duminică fratele Michael a fost cu noi la Zürich unde a dat o scurtă mărturie despre ceea ce a făcut și face Dumnezeu în zona Golfului Persic. Dacă Dumnezeu dăruiește har și va mai fi timp vom face un contract pe un an și vom propovădui mesajul divin tuturor acestor popoare prin posturile de televiziune, astfel ca nimeni să nu aibă vreo scuză. Ce credeți că înseamnă pentru mine faptul că Dumnezeu deschide astfel de uși și dăruiește atâta har? Din Medan am trecut dincolo peste Kuala Lumpur, Malaezia, m-am dus mai departe la Bangkok, mai departe în Yangon, Burma. Apoi ne gândim că în cea mai mare biserică anglicană de acolo s-au adunat bapțiști, metodiști, penticostali ca să asculte pe acest bărbat din Germania. Dar eu nu vorbesc despre Germania, ci eu propovăduiesc întregul plan de mântuire al Dumnezeului nostru. Nu dorim să intrăm acum în mai multe detalii. Dar pur și simplu este mâna Domnului, este timpul lui Dumnezeu. Noi putem striga cu o mare convingere: „Astăzi s-a împlinit această scriptură în fața ochilor noștri”.

Câți ani au trecut de când fratelui Branham i-a fost spus: „Acest mesaj care ți-a fost încredințat ție va premerge cea de-a doua venire a lui Isus Hristos”? Din anul 1933 au trecut foarte mulți ani, și în decembrie vor fi 50 de ani de când fratele Branham a fost luat Acasă. Noi avem dreptul să spunem aceasta spre cinstea lui Dumnezeu: zi și noapte noi am răscumpărat timpul, purtând acest mesaj divin pe întregul pământ; de aceea inima mea este plină de mulțumire. Călătoriile sunt tot mai grele, dar Domnul va dăruia har până când timpul se va încheia și ultimii vor fi fost chemați.

Voi toți știți că o chemare divină nu este lucrarea unui om. Domnul Dumnezeu este Acela care face chemările conform planului Său de mântuire. Și este bine de omul care recunoaște aceasta.

Doi frați au întrebat: „Cum este cu slujbele locale?” Eu nu mă pot ocupa cu așa ceva. Pur și simplu eu trebuie să îndeplinesc ceea ce Domnul mi-a poruncit mie să fac: să mă duc dintr-un oraș în altul, dintr-o țară în alta. Bisericiile locale au bătrânii lor, au adunările lor, au serviciile lor divine. Dar cu adevărat Domnul mi-a spus acest lucru: „Să nu înființezi nicio biserică locală!”. Eu nu mă pot amesteca în treburile locale pentru că eu nu cunosc situația din acel loc. Acest lucru trebuie reglementat în acel loc. Bătrânii dintr-o biserică locală nu au însărcinarea să plece dintr-o țară în alta, dintr-un oraș în alt oraș. Pentru că este așa, eu nu pot să schimb nimic. Pavel a chemat la el pe bătrânii bisericii (Fapte 20:2) le-a dat sfaturi, a vorbit cu ei și apoi ei s-au întors în bisericile lor locale. Cu adevărat, în Biserică există o ordine care este în legătură cu istoria mântuirii.

Fratele Branham nu a fost doar un proroc de felul celor despre care este scris: „*Dumnezeu a rânduit în Biserică, apostoli; proroci, păstori, învățători și evangheliști...*” (1 Cor. 12:28). Nu, nu! Ci slujba lui a fost una deasupra celor locale, valabilă pentru întreaga lume, pentru întreaga Biserică de pe întregul pământ. Dumnezeu a decis așa, ca înaintea revenirii lui Isus Hristos, să apară nu doar un proroc local, sau un apostol sau un învățător, ci să fie împlinită o însărcinare divină pe întregul pământ. În 7 mai 1946, fratele Branham a primit însărcinarea directă și lui i-a fost spus: „Ție ți-a fost dat un dar de vindecare divină și cu acest dar vei merge la neamuri”. Dumnezeu n-a

dat doar făgăduințe, ci El le-a și împlinit. El a dat călăuziri directe cum trebuie să fie împlinită însărcinarea și așa a și făcut fratele Branham.

Eu mi-am făcut puțin timp și am ascultat o predică a fratelui Branham din 18 august 1955. V-o spun încă o dată: este o mare diferență dacă auzi mai târziu predica sau dacă ai fost prezent când s-au întâmplat acele evenimente din predică. Dați-vă odată seama. Eu v-o citesc. În rândul de rugăciune s-au întâmplat următoarele. Acolo vine tatăl traducătorului fratelui Branham și Domnul o descoperă fratelui Branham. V-o citesc. În fața miilor de oameni, el spune acestui tată care a venit în rândul de rugăciune: „Tu vii de altundeva, vii de peste Ocean. Eu văd apa. Tu vii din Statele Unite, de pe coasta de est a Americii. Eu te văd în New York în apropierea clădirilor înalte unde sunt multe mașini. Tu ești un predicator și vorbești limba engleză. Tu ești un predicator al Evangheliei și ai avut o biserică cu numele «Biserica lui Dumnezeu». Tu ai venit aici ca misionar. Aceasta este soția ta. Noi ne întâlnim acum pentru prima dată”. Iar apoi el îi spune: „Acest traducător al meu este fiul tău”. Acest lucru trebuie să ți-l închipui odată, atât de direct, atât de personal, s-o ascuți și s-o trăiești în mod direct. Apoi el i-a mai spus de ce suferă soția lui și i-a spus de suferința lui cu rinichii.

Frați și surori, eu am amintit-o ca să vă spun că Dumnezeu a trimis un proroc. Un proroc este un văzător. El vede în viziuni ceea ce îi arată Dumnezeu în Duhul și apoi el poate spune: „Așa vorbește Domnul”. Dacă citești acest lucru, atunci este minunat. Dar s-o mai spunem o dată, să-ți reamintești, „eu am văzut, eu am trăit aceste lucruri” cum a avut loc lucrarea supranaturală a lui Dumnezeu în timpul nostru!

Voi toți știți că după anul 1955 am avut o singură dorință: să iau legătura cu acest bărbat al lui Dumnezeu. În 12 iunie 1958, la Dallas, Texas, acolo unde a avut loc marea conferință la care au luat parte toți marii evangheliști, m-am dus la fratele Branham și am vorbit cu el și apoi am auzit din gura lui despre ce era vorba de fapt. Apoi el mi-a spus: „Tu te vei întoarce în Germania cu acest mesaj”. Apoi el spune în predică: „Cu puțin timp înainte m-a îmbrățișat un bărbat din Germania. În acel loc mii de oameni s-au pocăit într-o singură seară. Au fost niște

adunări puternice”. Iar acum vine marele: „DAR...cine a rămas?” În adunările fratelui Branham au fost prezenți mii de oameni. Când Domnul a fost pe pământ, într-o adunare au fost prezenți cinci mii de oameni, altă dată șapte mii, dar cine a rămas? Și în final Domnul a trebuit să spună: „*Voi nu vreți să vă duceți?*” Iar Petru I-a răspuns: „*Doamne, la cine să ne ducem, încotro să mergem? Tu ai cuvintele vieții veșnice*”. Să fim cu adevărat mulțumitori!

Pe lângă aceasta, permiteți-mi să citesc din Luca 1, pentru ca voi să știți – ceea ce pentru mine, și cred că pentru noi toți, este ceva puternic – că nu vorbim doar din auzite, ci noi am trăit și încă mai trăim prin har aceste evenimente. Din Luca 1 citim vers. 1-2: „*Fiindcă mulți s-au apucat să alcătuiască o istorisire amănunțită despre lucrurile care s-au petrecut printre noi, după cum ni le-au încredințat cei ce le-au văzut cu ochii lor de la început și au ajuns slujitori ai Cuvântului*”. Aici trebuie să subliniem: ei nu au fost doar martori oculari, ci au ajuns slujitori ai Cuvântului; ei au fost chemați ca să propovăduiască Cuvântul și, în legătură cu împlinirea Cuvântului, să dea mai departe ceea ce Dumnezeu le-a încredințat.

Vers. 3: „*Am găsit și eu cu cale, preaalesule Teofile, după ce am făcut cercetări cu de-amănuntul asupra tuturor acestor lucruri de la obârșia lor, să ți le scriu în șir unele după altele*”. Atunci pentru el, iar astăzi pentru noi. Apoi dovada: „*ca să poți cunoaște astfel temeinicia învățăturilor pe care le-ai primit prin viu grai*”(v. 4). „Despre adevărul absolut, despre lucrurile acestea deosebite din viața Domnului nostru, despre lucrările Lui, ceea ce s-a mărturisit, să știi că toate lucrurile s-au întâmplat întocmai așa și noi am fost martori oculari și le-am scris pe scurt”.

Petru a exprimat în 2 Petru ceea ce a însemnat pentru el faptul că și el a fost acolo pe muntele cel sfânt. Din 2 Petru 1:16, 17: „*În adevăr, v-am făcut cunoscut puterea și venirea Domnului nostru Isus Hristos, nu întemeindu-ne pe niște basme meșteșugit alcătuite, ci ca unii care am văzut noi înșine cu ochii noștri mărirea Lui...*”. De aceea a putut spune Domnul nostru: „*Voi sunteți martorii Mei*”. Apoi vers. 17: „*Căci El a primit de la Dumnezeu Tatăl cinste și slavă, atunci când din slava minunată, s-a auzit deasupra Lui un glas care zicea: «Acesta este*

Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea” . Apoi confirmarea: „*Și noi înșine am auzit acest glas venind din cer, când eram cu El pe muntele cel sfânt*” (v. 18). Cu adevărat puternic! Nu doar să dai o mărturie, ci să fi fost prezent atunci când s-a întâmplat.

Îi sunt mulțumitor Domnului de fiecare dată, pentru că mie, cel mai mic dintre toți, mi-a dăruit har să fiu martor, să văd cu ochii mei, să aud cu urechile mele ceea ce Dumnezeu a făcut în timpul nostru. Fiți sinceri, și voi sunteți martori oculari, voi auziți cu urechile voastre și întreaga lume aude și vede. Noi toți suntem martori a ceea ce face Dumnezeu prin ultimul mesaj, ultima chemare. Ce efect a avut Cuvântul Domnului în noi toți! Noi am ieșit afară, ne-am separat, ne-am pus la dispoziția Domnului și noi ne pregătim pentru apropiata revenire a Domnului. Se va fi meritat să auzim ultimul mesaj, ultima chemare și să-l fi crezut.

În Evanghelia după Marcu este scris că cei trei apostoli au fost învăluiți în acel nor supranatural. Ei au auzit și au trăit ceea ce s-a întâmplat atunci cu Domnul. Voi o puteți citi din Evanghelia lui Marcu cap. 9. Domnul este credincios. El S-a descoperit ucenicilor Săi. Mai ales aici în Marcu 9:7: „*A venit un nor și i-a acoperit cu umbra lui; și din nor s-a auzit un glas care zicea: «Acesta este Fiul Meu preaiubit: de El să ascultați!»*” . Voi puteți citi în celelalte Evanghelii, în Matei, Luca, ceea ce s-a întâmplat atunci și că acești bărbați ai lui Dumnezeu au putut trăi, au putut vedea și au putut asculta. V-o citesc din Luca 9, unde este spus că ei au fost luați în acel nor: „*Pe când vorbea el astfel, a venit un nor și i-a acoperit cu umbra lui; ucenicii s-au înspăimântat, când i-au văzut intrând în nor*”(Luca 9:34).

Frați, surori, noi avem fotografia cu stâlpul de nor. Și despre aceasta sunt spuse diferite lucruri. Cu adevărat în întreg Vechiul Testament, și în mod deosebit în cei patru zeci de ani din pustie, Domnul a fost cu poporul Israel, în stâlpul de foc și de nor, și i-a călăuzit zi și noapte. Același Domn S-a descoperit în timpul nostru în același fel. Isus Hristos este același, ieri, azi și în veci.

Din 2 Cor. 3 citim ceea ce a rânduit Dumnezeu pentru noi, ca să vedem pentru ce a fost ales Pavel și alți frați. 2 Cor. 3:6: „*Care ne-a și*

făcut în stare să fim slujitori ai unui legământ nou, nu al slovei, ci al Duhului; căci slova omoară, dar Duhul dă viață”.

Frați și surori, dacă noi citim predicile fratelui Branham vedem cum Duhul lui Dumnezeu a ținut viața personală. Fratele Branham a spus de cel puțin șapte zeci de ori: „Mesajul este înapoi la Cuvânt, înapoi la început, înapoi la ceea ce au învățat apostolii, înapoi la ceea ce s-a întâmplat atunci!”. Starea Bisericii de la început a fost și este șablonul nostru, modelul nostru, pentru ca, la sfârșit, să ajungem exact acolo.

Permiteți-mi astăzi să adresez un cuvânt celor ce sunt noi în mijlocul nostru și care încă nu și-au dedicat în mod conștient viața Domnului. Pentru aceasta voi citi două versete din Noul Testament, unul din Matei 11 unde Domnul ne-a chemat să venim la El. Matei 11:28: *„Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă* pentru sufletele voastre”. *„Veniți la Mine!”*. Apoi în Matei 12:15 avem răspunsul direct: *„Dar Isus, ca Unul care știa lucrul acesta...”*. Înainte de aceasta, puteți citi cum fariseii comentau și au vrut să-L omoare. Citesc încă o dată v. 15: *„Dar Isus, ca Unul care știa lucrul acesta, a plecat de acolo. După El au mers multe noroade. El a tămăduit pe toți bolnavii”*. Este pur și simplu puternic! El a tămăduit pe toți bolnavii, fără nicio excepție. Aceia care n-au dat crezare fariseilor și cărturarilor, ci L-au urmat pe Domnul, pe toți aceștia El i-a salvat, pe toți i-a iertat, pe toți i-a vindecat, El Și-a confirmat Cuvântul și credința acelora care au venit la El.

Frați și surori, dragi prieteni, trebuie să fie spus: eu nu pot lua asupra mea reproșul care mi se face: „Tu ai propovăduit mesajul, dar nu mântuirea deplină”. Mântuirea deplină trebuie să fie propovăduită, iertarea păcatelor, împăcarea cu Dumnezeu trebuie să stea pe primul loc. Așa se încheie porunca misionară care a fost dată în Matei 28, în Marcu 16 și în Luca 24:47: *„să se propovăduiască tuturor neamurilor, în Numele Lui, pocăința și iertarea păcatelor”*. Apoi noi auzim prima predică din ziua de Rusalii; după ce ei au auzit cuvintele vestite, inima lor a fost străpunsă. Frați și surori, depinde de mine? De cine depinde aceasta? Predica, Cuvântul care este vestit, ne străpunge inima ca o sabie? Permiteam Cuvântului să ni se adreseze personal, ne mai vorbește

el? Mai este Cuvântul o sabie cu două tăişuri pentru noi, astfel că indiferent cum o învârti, ea taie, străpunge și desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii? Deci nu este vorba doar despre proroc și nu doar despre mesaj – Îi mulțumim Domnului pentru acestea – dar noi Îl predicăm pe Isus Hristos Cel răstignit, Cel înviat, despre care Pavel scrie în 2 Cor. 5:19: „*Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine*”.

Nu doar că trebuie, ci noi avem voie s-o spunem de fiecare dată: voi care încă n-ați trăit o pocăință, voi care nu v-ați dedicat viața în mod conștient Domnului, voi care încă nu v-ați pocăit, care n-ați primit pocăința ca un dar din partea Domnului, voi să dedicați viața voastră Domnului și să recunoașteți: „Sunt pierdut, pe mine mă lovește osânda. Doamne, Tu ai luat osânda asupra Ta. Pedeapsa care trebuia să mă lovească pe mine, Te-a lovit pe Tine”. Da, El a luat pedeapsa asupra Lui, dar acest lucru trebuie să fie primit, trebuie să-l trăim – despre aceasta este vorba. Tu nu poți trăi desăvârșirea dacă tu n-ai avut începutul tău cu Dumnezeu. Trebuie să fie un început corect. Și așa cum a spus Domnul nostru în predica de pe munte din Matei 7:13-14: „*Intrați pe poarta cea strâmtă. Căci largă este poarta, lată este calea care duce la pierzare, și mulți sunt cei ce intră pe ea. Dar strâmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață, și puțini sunt cei ce o află*”. Așadar, trebuie să ai această trăire mântuitoare, trebuie să fie realitate. Dacă încă nu s-a întâmplat, atunci trebuie să se întâmple astăzi, trebuie să aibă loc.

Frați și surori, numai dacă El a început, doar așa va putea El desăvârși. Trebuie să Îi dăm voie să înceapă în noi și atunci El va și putea desăvârși în noi. Cum am amintit, pentru noi ca credincioși, când citim în predicile fratelui Branham vedem cum el adesea le mustra pe femei când ieșeau din limitele Cuvântului hotărât pentru ele, purtând pantaloni, machiaj și alte lucruri; dacă citim scrisorile apostolilor vedem că Dumnezeu Se adresează tuturor: tatălui, mamei, bărbatului, nevestei, fiilor, fiicelor și copiilor, Cuvântul se adresează fiecăruia în parte. Mie mi-a atins inima cum Pavel s-a adresat colosenilor în epistola lui. Voi știți că toate scrisorile au o temă deosebită. Aici în Coloseni 3 acest bărbat al lui Dumnezeu a exprimat lucruri despre care este vorba și astăzi, aici, când noi trecem prin încercări. Poate toți

ceilalți n-au încercări. Fiecare simte durerea proprie, fiecare simte unde îl doare, dar noi ne putem pune încrederea în Domnul. Toate lucrurile sunt posibile celui ce crede. Dacă făgăduința lui Dumnezeu ne devine o descoperire și Îl luăm pe Dumnezeu pe Cuvânt, atunci El Își va împlini făgăduința și cu noi.

Aici în Coloseni 3 este inclus fiecare domeniu. Citim direct de la v. 1: *„Dacă deci ați înviat împreună cu Hristos, să umblați după lucrurile de sus, unde Hristos șade la dreapta lui Dumnezeu”*.

Desigur, acest Cuvânt este adresat și tinerilor. Cu toții încă suntem pe pământ, trebuie să ne învățăm meseria, dar vă rog să fiți atenți pentru că voi nu aparțineți acestei lumi. Da, voi sunteți în această lume; îndepliniți-vă sarcinile cât se poate de bine, dar nu vă faceți părtași la ceea ce face lumea.

Vers. 2-3: *„Gândiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ („Căutați lucrurile de sus, nu cele de pe pământ” – lb. germ.). Căci voi ați murit, și viața voastră este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu”*. Apoi urmează acest verset puternic care de ani de zile îmi merge la inimă: *„Când Se va arăta Hristos, viața voastră, atunci vă veți arăta și voi împreună cu El în slavă”* (v. 4). Cu adevărat trebuie să se împlinească: *„dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă; cele vechi s-au dus”*.

Apoi în Col. 3:5 spune mai departe: *„De aceea, omorâți mădularele voastre care sunt pe pământ („mădularele voastre care sunt lipite de pământ” – lb. germ.): curvia, necurăția, patima, pofta rea și lăcomia, care este o închinare la idoli”*. Apoi el enumeră ce trebuie să dezbrăcăm și lucrurile cu care nimeni nu poate fi confirmat înaintea lui Dumnezeu.

Apoi continuă cu vers. 6: *„Din pricina acestor lucruri vine mânia lui Dumnezeu peste fiii neascultării”*. Aici suntem la cuvântul cheie – „neascultarea” care stă în contradicție cu „ascultarea”. „Necredința” care stă în contradicție cu „credința”. Credința este legată cu ascultarea; neascultarea este legată cu necredința. Aici este vorba despre fiii neascultării. Dar fiii ascultării sunt fiii și fiicele lui Dumnezeu care spun: „Voia Ta să se facă, precum în cer așa și pe pământ”.

Apoi citim mai departe v. 8: *„Dar acum, lăsați-vă de toate aceste lucruri: de mânie, de vrăjmășie, de răutate, de clevetire, de vorbele rușinoase care v-ar putea ieși din gură”*.

Frați și surori, Domnul dorește pentru Sine o Mireasă pregătită, spălată în Sângele Mielului, sfințită în Cuvântul adevărului și pecetluită cu Duhul Sfânt. De aceea noi putem lua la inimă toate aceste învățături. Chiar și v. 9: *„Nu vă mințiți unii pe alții, întrucât v-ați dezbrăcat de omul cel vechi cu faptele lui”*. Înainte să îmbraci omul nou, trebuie să dezbraci omul vechi și apoi să faci o baie deplină în apa Cuvântului. De aceea este scris în Ef. 5:26, că noi am fost curățați în baia de apă a Cuvântului. Cuvântul ne este arătat ca o oglindă în fața ochilor.

Apoi v. 10: *„Și v-ați îmbrăcat cu omul cel nou, care se înnoiește spre cunoștință, după chipul Celui ce l-a făcut”*. Minunat! O Evanghelie deplină, o mântuire deplină pe care Dumnezeu ne-a dăruit-o prin har. Apoi mai vin și alte îndemnuri.

În v. 14 citim: *„Dar mai presus de toate acestea, îmbrăcați-vă cu dragostea, care este legătura desăvârșirii”*. Dacă dragostea este turnată în inima noastră prin Duhul Sfânt, atunci suntem legați într-o legătură desăvârșită și nimeni și nimic nu ne va putea despărți de dragostea lui Dumnezeu care este în Isus Hristos, Domnul nostru. Dacă are loc legătura desăvârșirii, atunci se împlinește v. 15: *„Pacea lui Hristos, la care ați fost chemați, ca să alcătuiți un singur trup, să stăpânească în inimile voastre, și fiți recunoscători”*. Vers. 16: *„Cuvântul lui Hristos să locuiască din belșug în voi în toată înțelepciunea. Învățați-vă și sfătuiți-vă unii pe alții cu psalmi, cu cântări de laudă și cu cântări duhovnicești, cântând lui Dumnezeu cu mulțumire în inima voastră”*.

Iubiți frați și surori, la Dumnezeu totul este posibil. Ca Biserică, El ne poate aduce înapoi în acea stare astfel ca legătura desăvârșirii să ne cuprindă atât de puternic, încât nimeni și nimic să nu ne mai poată despărți de dragostea lui Dumnezeu care este în Domnul nostru Isus Hristos.

Știți voi ce vine după aceea? Apoi vin îndemnurile personale. Citim mai departe din v. 18: *„Nevestelor, fiți supuse bărbaților voștri, cum se cuvine în Domnul”*, după rânduiala divină, nici mai mult și nici

mai puțin. Imediat în versetul următor scrie: „*Bărbaților, iubiți-vă nevestele și nu țineți necaz pe ele*”. Este așa.

Dacă am citi doar primele versete, atunci am fi de părere că totul este în starea cea mai bună. Dar apoi vin îndemnurile, pentru ca această dragoste divină, acest conținut divin să nu fie deranjat, ci ambele să fie în armonie. Avem scris ce cere Dumnezeu de la bărbat, de la femeie și în v. 20 chiar de la copii: „*Copii, ascultați de părinții voștri în toate lucrurile, căci lucrul acesta place Domnului*”. Aici Cuvântul se adresează tuturor: femeilor, bărbaților, fiilor, fiicelor, copiilor, chiar și părinților. Vers. 21: „*Părinților, nu întârâtați pe copiii voștri, ca să nu-și piardă nădejdea*”. Vers. 22: „*Robilor, ascultați în toate lucrurile pe stăpânii voștri pământești*”.

Frați și surori, ce vrem să spunem cu aceasta? Cu adevărat Domnul nu ne lasă să alergăm așa cum eram obișnuiți, ci El aduce totul înapoi în rânduiala divină. Apoi pacea lui Dumnezeu care întrece orice pricepere, ne va păzi inimile și gândurile în Hristos Isus.

Avem și cuvântul din Ef. 1:7: „*În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor, după bogățiile harului Său*”. Mergem mai departe la v. 9: „*Căci a binevoit să ne descopere taina voii Sale, după planul pe care-l alcătuiuse în Sine însuși, ca să-l aducă la îndeplinire...*”. Frați și surori, s-o spunem ca niciodată înainte: începutul cu Domnul trebuie să fie făcut, trebuie să fi trăit o pocăință adevărată, o adevărată trăire mântuitoare cu Domnul, să recunoști: „Eu sunt pierdut. Am nevoie de salvare, am nevoie de iertare, am nevoie de împăcare, am nevoie de har și de mântuire!”. De aceea este scris că în ziua mântuirii El ne-a ajutat. Frați și surori, noi suntem datori să citim tuturor și aceste versete.

De asemenea trebuie citite și acele locuri care se ocupă de surori. Și aceasta îmi vine chiar acum în minte; de exemplu în scrisoarea către corinteni sunt scrise ambele: una în 1 Cor. 11 și cealaltă în 1 Cor. 14. În 1 Cor. cap. 11 și în mod deosebit în cap. 12 este spus ce să facă femeia. În 1 Cor. 11:3 este scris: „*Dar vreau să știți că Hristos este Capul oricărui bărbat; că bărbatul este capul femeii, și că Dumnezeu este Capul lui Hristos*”. Apoi este spus ca surorile să se roage și să proorocească cu capul învelit. În capitolul 14 este scris că, în

ce privește propovăduirea, femeile să tacă în adunări. 1 Cor. 14:34: *„Femeile să tacă în adunări, căci lor nu le este îngăduit să ia cuvântul în ele, ci să fie supuse, cum zice și Legea”*. Apoi este spus că ele nu trebuie să tacă atunci când are loc o adunare de rugăciune; ele se pot ruga și dacă Duhul lui Dumnezeu vine peste ele, atunci pot să prooroască. Totul este rânduit într-o ordine divină. Aici am putea citi mai departe. 1 Cor. 11:8-9: *„În adevăr, nu bărbatul a fost luat din femeie, ci femeia din bărbat; și nu bărbatul a fost făcut pentru femeie, ci femeia pentru bărbat”*.

Dacă citești întregul context vezi că este o rânduială biblică pe care Dumnezeu a vrut-o în Biserică. Așa a fost la început. Noi trebuie s-o spunem astăzi aici. Cu adevărat mi-a fost pe inimă ca noi să credem fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu și să ne supunem lui. Bărbatul să spună: „Doamne, ajută-mă să-mi găsesc locul înaintea Ta, ca să fiu confirmat înaintea Ta”. Femeia să spună: „Doamne ajută-mă ca să-mi găsesc locul, ca să fiu confirmată înaintea Ta”. Copiii fac același lucru și să spună: „Doamne, dăruiește-mi har”. În ceea ce privește copiii, avem făgăduința în care sunt și ei incluși: *„vei fi mântuit tu și casa ta”* (Fapte 16:31). *„Făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeul nostru”* (Fapte 2:39).

Să cuprindem despre ce este vorba în acest serviciu divin. Nu doar să se repete întruna: „prorocul, prorocul, mesajul, mesajul” și niciunul nu se preocupă cu adevărat de ceea ce a rânduit Dumnezeu în Sfânta Scriptură. Aceasta privește și toate afirmațiile pe care le-a făcut fratele Branham, care nu sunt înțelese pentru că ele nu sunt aduse înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu. Cine se întoarce la Cuvânt găsește orientare divină și n-are nevoie de lecții particulare. Nu doar să vorbești despre mesaj și mesager, ci să spui: „Doamne, în ziua mântuirii Tu m-ai ajutat”. Pentru ca nu doar să citim Psalmul 103, ci să fie trăirea noastră mântuitoare: *„El îți iartă toate fărădelegile tale, El îți vindecă toate bolile tale; El îți izbăvește viața din groapă, El te încununează cu bunătate și îndurare”*. Biserica Mireasă este spălată în Sângele Mielului, sfințită în Cuvântul adevărului și este rânduită să umble în credință și ascultare, conform Scripturii și să se roage până când totul devine o realitate divină. Pentru ca Domnul să ne dăruiască tuturor har,

să primim, să acceptăm și să-L rugăm: Doamne, permite ca totul să devină realitate în viața mea și să se întâmple cu adevărat așa! Cum am citit în Col. 3:1-4: când Domnul Se descoperă în viața noastră atunci și noi ne vom arăta împreună cu El în slavă. Noi încă suntem pe pământ, dar în inima noastră suntem în legătură cu Dumnezeu.

Frați și surori, Dumnezeu are intenții bune cu noi. Noi am înțeles aceasta. Am mai spus: înainte să fi fost un Paradis, înainte să fi fost o cădere în păcat, înainte să fi fost Adam și Eva, înainte de întemeierea lumii Dumnezeu a alcătuit în Sine Însuși planul Său de mântuire și înainte de întemeierea lumii El a scris numele nostru în Cartea Vieții Mielului din care nu mai poate fi șters niciodată. Astăzi are loc pregătirea noastră pentru ca noi să putem fi confirmați înaintea Domnului când El Se va întoarce ca să-i ia Acasă pe ai Săi.

La început am dat mărturie despre alte țări – Dumnezeu face lucruri mari pe întregul pământ – dar am uitat să amintesc Praga și Berlinul, căci și acolo am avut adunări. Este minunat să știi că Dumnezeu cheamă afară din toate popoarele, limbile și națiunile. Și toți cei ce sunt din Dumnezeu, aud și ascultă glasul Lui. Le mulțumim fraților din Praga pentru toate pregătirile pe care le-au făcut, pentru toate anunțurile făcute. Suntem mulțumitori pentru toți frații. Dați-vă seama, predica din Praga a fost ținută în limba germană, a fost tradusă în limba cehă și imediat un frate profesor din Bratislava a tradus-o în limba engleză; predica a putut fi auzită în engleză și în română. Eu mă gândesc la aceasta: acum, pretutindeni în lume oamenii ascultă în direct și ne văd, prin 1250 de conexiuni, în 176 de țări. Toți să fiți binecuvântați de la răsărit la apus, fiți binecuvântați în toate popoarele, în toate limbile și în toate națiunile! Pentru că așa a spus-o Dumnezeu lui Avraam în Gen. 22:18: *„Toate neamurile pământului vor fi binecuvântate în sămânța ta”*.

Frați și surori, permiteți-mi să accentuez încă o dată aceasta. Dacă Domnul nostru a spus că „această Evanghelie a Împărăției va fi propovăduită tuturor neamurilor ca mărturie și apoi va veni sfârșitul”, atunci ce ar spune El astăzi dacă ar deschide Scriptura? El ar spune așa cum a făcut-o în Luca 4. N-ar striga El în mijlocul nostru, n-ar spune El: „Astăzi, această scriptură s-a împlinit în fața ochilor voștri și în

auzul urechilor voastre”? Acest „Astăzi” a devenit realitate, tot ceea ce au așteptat apostolii și prorocii. Când a existat un astfel de timp când întregul pământ a putut asculta și întregul pământ a putut trăi? Acest lucru n-a fost posibil acum cinci sau zece ani, dar astăzi este posibil. Frații și surorile din Mongolia și de pretutindeni ne pot auzi și ne pot vedea. Fie ca Dumnezeu să binecuvânteze în mod deosebit în Africa unde mii de credincioși se adună în bisericile locale. Cu adevărat Dumnezeu a dăruit har. Ei iau pe cuvânt ceea ce a văzut fratele Branham în Zürich; el a văzut vulturul german zburând deasupra Africii. Pur și simplu ei cred că acest lucru și-a găsit împlinirea. Domnul a binecuvântat întregul continent african, peste înțelegere și rugăciunea noastră și acolo a fost adunată cea mai mare recoltă. Atotputernicului Dumnezeu, credinciosului Dumnezeu Îi dăm cinste pentru tot.

Eu pun întrebarea: am înțeles noi ce privilegiu ne-a dăruit Dumnezeu prin har în acest timp, ca să avem parte de ceea ce face El acum pe pământ? El să ne dăruiască inimi primitoare pentru ca ceea ce ne spune El în mod personal, prin învățătură sau cuvânt profetic, noi s-o primim întocmai. De cele mai multe ori, dacă este vorba despre partea privitoare la Israel sau la națiuni, noi o primim mulțumitori; dar dacă privește viața noastră personală și ni se adresează în mod personal, câteodată, este puțin diferit. Fie ca Domnul să ne dăruiască har tuturor și să spunem: „Doamne, Tu ai vorbit cu mine prin Cuvântul Tău. Eu o accept și o primesc”. Domnul Dumnezeu Își va desăvârși lucrarea și fiecare făgăduință Își va găsi împlinirea. El dorește doar ca toți care aud Cuvântul acum să fie prezenți atunci când El va veni. El dorește ca toți care vin, care sunt înfometați după ascultarea Cuvântului, să fie pregătiți pentru ziua glorioasă a revenirii Domnului nostru. Noi avem dreptul să strigăm: „Maranata! Domnul nostru vine!” Aceasta este făgăduința. Mesajul cu adevărat premerge cea de-a doua Sa venire și noi o putem trăi și vom avea parte de ea atunci când vom trece de la credință la vedere.

Îi aducem mulțumire lui Dumnezeu pentru Vechiul și Noul Testament, Îi mulțumim pentru cele patru Evanghelii care dau mărturie despre tot. Aici este dată mărturia martorilor oculari și care au auzit; mărturia aceasta a rămas pentru noi. Îi mulțumim Domnului pentru

Faptele apostolilor unde ne este arătat cum a fost la început, cum a fost înființată Biserica, cum a avut loc revărsarea Duhului Sfânt, cum a fost ținută prima predică, cum a avut loc primul botez, cum au fost botezați primii trei mii de credincioși. Aici ne este spus totul. Apoi în epistole sunt tratate toate temele biblice. Ce mare har, ce privilegiu ne-a dăruit Dumnezeu, să credem din inimă fiecare cuvânt și să ne fie descoperit! Lui, Dumnezeului nostru, singurului Dumnezeu Îi dăm cinste în Numele Domnului nostru Isus Hristos. Amin.

Acum să ne plecăm capetele și rămânem în rugăciune. În mod deosebit, dacă sunt aici tineri care încă nu și-au dedicat viața Domnului, care mai au și mai simt o împotrivire, care își mai pun întrebarea: „De ce aceasta...și asta...?”. Vă rog să ascultați acum cu atenție: numai cine a primit viața veșnică poate trăi și va trăi veșnic. Numai cine trece prin poarta strâmtă va intra în viața veșnică. Părăsiți calea largă! Veniți la Domnul! Astăzi El vă invită: „Veniți la Mine voi toți cei trudiți și împovărați!”. Dacă doriți, atunci veniți în față la altar și ne vom ruga împreună. Decizia a fost luată. Îi mulțumim Domnului.

Aici în față au venit peste douăzeci de persoane. Veniți acum! Voi care ați venit în față, uitați-vă acum la mine. Puteți voi crede din toată inima? Domnul este Acela care v-a chemat, nu un predicator. El însuși a spus: „Veniți la Mine, la Mine, la Mine! Eu vă voi ierta, vă voi primi”. El este prezent. El n-a chemat doar, El vă primește, El vă iartă, El vă iartă toate încălcările și nu Se mai gândește la păcatele voastre. Pur și simplu, credeți din inimă și primiți că Mielul lui Dumnezeu a murit pentru noi și prin Sângele Noului Legământ noi suntem mântuiți, am primit iertarea și am primit în dar viața nouă din Dumnezeu. Răscumpărarea este o realitate. Nu vă faceți griji! Credeți, credeți, credeți din toată inima. Nu vă uitați la starea voastră, nu vă uitați la împrejurări, nu vă uitați la tot ceea ce ați făcut greșit. Veniți la Domnul, veniți la Domnul așa cum sunteți. Luați-vă timp câteva minute ca să-I mulțumiți. Îi puteți mulțumi cu voce tare. Noi ne rugăm împreună cu toți. Rugați-vă acum înaintea Domnului.

Doamne Îți mulțumesc împreună cu toți tinerii, cu toți care au venit acum în față. Ei au venit la Tine, ei Te-au primit și Tu i-ai primit pe ei. Tu i-ai acceptat, i-ai primit, ei sunt proprietatea Ta, Tu i-ai

răscumpărat prin Sângele Tău și Îți mulțumim din toată inima pentru aceasta. Aceasta este ziua pe care Tu ai făcut-o pentru ei. Primiți-o, acceptați-o și mulțumiți-I Domnului din toată inima și din tot sufletul. Aleluia! Aleluia! Aleluia! Amin.

Mai am o rugămintă. Permiteți-ne ca și mâine să venim la timp la adunare, să ne așezăm în casa lui Dumnezeu, să ascultăm cum se cântă și deja să ne pregătim pentru serviciul divin. Pentru ca atunci când va veni Cuvântul și Domnul ne va vorbi, binecuvântarea deplină a Dumnezeului nostru să fie descoperită. Dumnezeul nostru este un Dumnezeu credincios. Aleluia! Amin.